

عنوان مقاله:

بررسی دلاری شدن غیررسمی در اقتصاد ایران

محل انتشار:

فصلنامه راهبرد اقتصادی، دوره 3، شماره 9 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 31

نویسندگان:

ایوب ابوذری
غلامرضا زمانیان

خلاصه مقاله:

استفاده از ارز خارجی به عنوان واحد سنجش، ذخیره ارزش یا وسیله مبادله علاوه بر (یا به جای) پول داخلی، «دلاری شدن» نامیده می شود. در دلاری شدن غیررسمی، مردم یک کشور به خاطر تورم شدید و کاهش ارزش پول ملی تمایلی به نگهداری پول داخلی ندارند و بخشی از پول خود را تبدیل به پول خارجی می کنند. در این مقاله با استفاده از روش «خودرگرسیون با وقفه های توزیعی گسترده» (ARDL)، شاخص دلاری شدن برای اقتصاد ایران تخمین زده می شود. نتایج این مطالعه نشان می دهد که اقتصاد ایران دلاری شده است. شاخص دلاری در سال ۱۳۵۷ به ۵۲٪ و در سال ۱۳۷۴ به ۷۷٪ رسید و تا سال ۱۳۸۴ به علت برگشت ناپذیری دلاری شدن ماندگار شد. شاخص دلاری شدن از سال ۱۳۸۴ ابتدا کاهش و سپس افزایش یافت؛ به طوری که در سال ۱۳۹۱ به ۶٪ رسید. علت اصلی پدیده دلاری شدن در اقتصاد ایران تورم های بالا و مزمن طی چهار سال اخیر است. برای مهار این پدیده باید شرایط برگشت پذیر شدن آن را فراهم کرد، به این معنا که اعتماد ساکنان داخلی به پول ملی افزایش یابد؛ برای این منظور باید طی حداقل ۱۰ سال از وارد شدن شوک های منفی (شامل ارزی و تورمی) به اقتصاد جلوگیری کرد.

کلمات کلیدی:

دلاری شدن غیررسمی، سپرده های ارزی خارجی (FCD)، اقتصاد ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1386577>

